

R.M. Mc Cheyne

DE DOOD VAN STEFANUS

„En zij stenigden Stefanus, aanroepende en zeggende: Heere Jezus, ontvang mijn geest.”(Hand. 7 : 59).

Stefanus was de eerste, die als een martelaar voor Christus stierf. Hij schijnt ook meer dan iemand na hem een beeld van de Heiland geweest te zijn. Zijn aangezicht was gelijk dat van een engel. Zijn onweerstaanbare wijsheid om met de Joden te twisten was gelijk aan die van Christus; zijn gebed, dat hij met stervende lippen voor zijn vijanden bijna in dezelfde woorden als de Zaligmaker uitsprak, en de aanbeveling van zijn ziel in de handen van de Heere Jezus, waren in dezelfde geest van vertrouwen als waarin Christus zeide: „Vader, in Uw handen beveel ik Mijn geest.” Het is niet te betwijfelen dat hij, door op Christus te zien, aan Hem gelijk werd; de laatste blik, die hij op Christus wierp, schijnt bijzonder hem stervende een hemelse uitdrukking gegeven te hebben, die zo boven al het aardse is.

Twee dingen zijn hierbij aan te merken:

1ste. dat hij Christus aan de rechterhand Gods zag;

2e, dat hij Christus zag Die daar stond. De Bijbel spreekt zestienmaal van Christus, zijnde aan de rechterhand Gods; dertienmaal wordt er gezegd dat Hij daar zit, tweemaal als zijnde daar, maar hier alleen wordt gezegd dat Hij daar stond. Dit schijnt een diepe en levendige indruk op Stefanus gemaakt te hebben, want hij roept uit: „Ziet, ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen staande ter rechterhand Gods.” (Hand. 7 vs. 56). Toen met de vaste overtuiging dat de armen van Christus uitgestrekt waren om hem te ontvangen, riep hij: „Heere Jezus, ontvang mijn geest.”

Onderwerp. *Nu Christus aan de rechterhand Gods is en sedert Hij ten hemel opvoer, om de stervende gelovige te ontvangen, moeten ook alle gelovigen hun ziel aan de Heere Jezus aanbevelen.*

1. Indien Christus aan de rechterhand Gods is, dan moeten ook de gelovige zijn zonden vergeven zijn, zodat hij met volle vrede zeggen kan: „Heere Jezus, ontvang mijn geest.” Indien het graf zich voor eeuwig over Christus gesloten had, indien de steen tot op deze dag op de

mond des grafes gebleven was, dan mochten wij twijfelen of Christus in de plaats van zondaars genoeg geleden had. „Indien Christus niet opgewekt is, dan is uw geloof tevergeefs, dan bent u nog in uw zonden.” Maar is het waar dat Christus ter rechterhand Gods is, dan is ook de steen van het graf weggenomen. God heeft Hem bevrijd van de vloek die op Hem lag. Aan Gods gerechtigheid is volkomen voldaan. Indien u een veroordeelde in de gevangenis zag werpen, en de deuren van de gevangenis achter hem toegaan, en u zag er hem nooit uitkomen, dan zou u mogen geloven dat hij nog in de kerker was en nog altijd het rechtmatige vonnis van de wet onderging. Maar indien u de deuren van de gevangenis zag opengaan en de gevangene vrij langs de straten zag gaan, dan zou u geloven dat hij aan de wet voldaan, al het nodige geleden, en tot de laatste penning toe betaald had. Zo is het ook met de Heere Jezus. Hij werd als een veroordeelde gerekend, de misdaden van de mensen tegen God werden op Hem gelegd, en Hij werd in hun plaats veroordeeld. Hij werd veroordeeld tot de dood des kruises en tot het kille graf, waarvoor een steen gewenteld werd. Indien u er Hem nooit uit had zien komen, dan zou u mogen geloven dat Hij nog altijd het rechtvaardige vonnis van de wet onderging. Maar stil! „Hij is opgestaan Hij is hier niet.” (Matth. 28 : 6). Christus is werkelijk opgestaan. God, die Zijn Rechter was, heeft Hem uit de dood opgewekt en Hem in de hemel aan Zijn rechterhand geplaatst; nu kunt u verzekerd zijn dat Hij aan Gods gerechtigheid voldaan heeft. Hij heeft alles geleden wat nodig was. Hij heeft tot de laatste penning toe betaald.

Zijn er enige onder mijn hoorders, die zich aan Jezus vasthouden? Is dit de Zaligmaker, in Wie u uw vertrouwen stelt? „Zijt welgemoed, uw zonden zijn u vergeven.” (Luk. 8 : 48). Indien uw Borg vrij is, dan bent u ook vrij. Dit gaf de stervende Stefanus zo'n vrede. Hij had dezelfde zondige natuur die u hebt. Hij bedreef dezelfde zonden. Hij was evenals u veroordeeld. Maar toen hij Jezus Christus, die hij als zijn Redder had aangenomen, vrij ter rechterhand Gods zag staan, toen gevoelde hij dat de vloek alreeds gedragen was, en dat Gods toorn van hem geweken was. Zijnde aldus inwendig van de vergeving van de zonden overtuigd, beval hij zijn geest in Christus' handen: „Heere Jezus, ontvang mijn geest.” O, broeders, klem u vast aan dezelfde Jezus. Hij is nog dezelfde als toen Stefanus stierf. Hij is nog altijd willig u aan te nemen; de dood heeft geen macht meer over Hem, want Hij heeft alles geleden. Neem Hem aan als uw Borg, klem u aan Hem vast als uw Zaligmaker, en u zult nog heden dezelfde vrede bezitten die Stefanus had, en in die vrede zult u ook kunnen sterven, zeggende: „Heere Jezus, ontvang mijn geest.”

II. Indien Christus aan de rechterhand Gods is, dan wordt de gelovige door God aangenomen, en dan mag hij vrijmoedig met Stefanus zeggen: „Heere Jezus, ontvang mijn geest.”

De Zoon van God werd in twee opzichten een Borg voor zondaars:

1. door de toorn te ondergaan die zij verdiend hadden;
2. door de gehoorzaamheid te volbrengen die zij verzuimd hadden.

Indien Hij door te lijden Borg werd, dan is dus ieder stervend zondaar, die in Hem geloofde, bevrijd van de vloek. Indien Hij door te gehoorzamen Borg werd, dan zal

ieder zondaar, die zich aan Hem vasthoudt, met Hem een plaats bekleden in de heerlijkheid. Nu, indien Christus niet van de dood opgestaan was, dan was het openbaar, dat God Zijn gehoorzaamheid niet het eeuwige leven waardig keurde. Maar indien Christus opgestaan is, en niet alleen dit, maar indien Hij aan de rechterhand Gods zit in de hoogste hemelen, waar verheuging is voor Zijn aangezicht, dan ben ik er zeker van, dat God voldaan is met de Borgschap van Christus voor de mensen. Indien u een edelman van het rijk zag, aan wie de koning een verre en gevaarlijke onderneming opdroeg met de belofte, dat, indien hij slaagde, hij tot de hoogste plaats naast de troon zou verheven worden; indien u nu deze edelman nooit zag terugkomen om zijn beloning te ontvangen, dan zou u zeggen dat zijn onderneming mislukt was. Maar indien u hem zag terugkeren temidden van het gejuich van de menigte en hem zag binnenkomen in het paleis des konings en zitten ter rechterhand van zijn majesteit, dan zou u zonder twijfel zeggen dat zijn onderneming gelukt was en dat de koning op de troon over hem tevreden was.

Zo ook, geliefde broeders, indien u in de hemel geweest was, op die grote dag die de wereld ooit zag, en waarvan de zondag een altijddurend gedenkteken is, toen Christus heenging tot Zijn Vader en uw Vader; indien u de glimlach van welgevallen gezien had, waarmede God de Borg van de mensen in Zijn heerlijkheid opnam zeggende: „Gij zijt Mijn Zoon, heden heb ik U gegeneerd” (Psalm 2 : 7); alsof Hij zeide: „Nooit tot op deze dag zie Ik u zo waardig Mijn Zoon te zijn,” en verder: „Zit aan Mijn rechterhand totdat Ik Uw vijanden zal gesteld hebben tot een voetbank van Uw voeten” (Psalm 110 : 1); indien u dit alles gezien had, dan zou u weten hoe volmaakt de gehoorzaamheid van Christus in de ogen van de Vader is. Maar al deze gehoorzaamheid onderging Hij niet voor Zichzelf, maar om een Borg voor de mensen te kunnen zijn. De Vader had Hem aangenomen voordat Hij de hemel verliet. Hij was de Vader dierbaar en behoefde geen mens te worden om voor Zichzelf te gehoorzamen. Alles wat Jezus Christus deed of leed was als Borg in de plaats van zondaars. Neemt u Hem als uw Borg aan? Klemt ge u aan de Heere Jezus vast, omdat u niets in uzelf hebt om voor God te bestaan? Zie dan omhoog met het oog des geloofs en zie Hem zitten ter rechterhand Gods. Indien u in Hem bent, dan zal God u aannemen evenals Christus, dan bent u Gode even na als uw Borg. O, dit gaf de stervende Stefanus zo’n ware vrede. Hij had dezelfde boze natuur die u hebt, hij was evenals u ongehoorzaam jegens God, hij was een zondaar gelijk gij. Maar hij nam de Heere Jezus tot zijn Borg aan; de mens in zijn plaats. Zodat, toen hij Hem ter rechterhand Gods zag, gevoelde hij dat Christus aangenomen was en dat hij ook in de Geliefde aangenomen was. En dus inwendig overtuigd zijnde dat hij in Christus een vrije toegang tot de Vader had, riep hij met stervende lippen: „Heere Jezus, ontvang mijn geest.” O, bange, arme zondaar, houd u vast aan Jezus. Hij wordt u zo ook aangeboden als aan Stefanus. Neem Hem als uw Borg, als uw Heiland, en u zult nog heden aangenomen worden gelijk Stefanus, en u zult stervende met hetzelfde vertrouwen kunnen uitroepen: „Heere Jezus, ontvang mijn geest.”

III. Christus staat op om de stervende gelovige aan te nemen; dit mag hem vertrouwend en met volle vrede doen uitroepen: „Heere Jezus, ontvang mijn geest.”

Wanneer gelovende zielen vrede en vreugde in het geloof zoeken, dan houden zij op

deze aarde hun oog alleen op Christus gevestigd. Zij denken aan Hem als zijnde de goede Herder Die het verloren schaap zoekt, zij zien tot Hem op, zittende bij de put te Samaria; zij herinneren zich hoe Hij tot de geraakte zeide, Mark. 2 : 5: „Zijt goedsmoeds, uw zonden zijn u vergeven.” Maar zij denken er te weinig om, gelijk Stefanus, op te zien ter rechterhand Gods, alwaar Jezus nu is. Nu dan, mijn vrienden, bedenkt dat, indien u geheel Christenen zijn wilt, u ook op een gehele Christus moet zien. U moet uw oog laten gaan van het kruis tot de troon, en u zult in alles dezelfde Heiland vinden „gisteren, en heden en tot in alle eeuwigheid dezelfde.” Ik heb reeds opgemerkt dat overal, waar over Christus gesproken wordt als zijnde ter rechterhand Gods, Hij genoemd wordt als zittende op Zijn troon. Maar alleen hier wordt ons gezegd dat Hij stond. In andere plaatsen wordt er van Hem gesproken als zijnde in Zijn heerlijkheid en ingaande in Zijn rust. Maar hier wordt gezegd dat Hij opstaat van Zijn troon en staat ter rechterhand Gods.

1. *Hij staat op om voor ons tussen te treden.* „Hij is machtig tot het uiterste te behouden allen, die door Hem tot God komen, daar Hij leeft om voor hen te bidden.” Hoe dikwijls zou een gelovige een verwoording zijn indien er geen Middelaar was. Hoe dikwijls faalt het geloof! „Vlees en hart bezwijkt” (Psalm 73 : 26). Maar zie hier, Christus faalt nimmer. Op het sterfbed wordt men dikwijls door pijn en smarten van de Heere afgetrokken, maar o! hoe gelukkig de ziel, die Christus in waarheid aangenomen heeft. Zie hier, Hij staat op van Zijn troon om voor u te bidden als u het zelf niet doen kunt. Zie op Hem met het oog des geloofs en roep uit: „Heere Jezus, ontvang mijn geest!”

2. *Hij staat op, om ons te verdedigen.*

Iste. De wereld is een sterke vijand voor de gelovige; verleiding aan de ene zijde en vervolging aan de andere. O, hoeveel moeite doet zij om hem te verderven! Gelukkige gelovige, u bent veilig in uw stervensuur!

Ten eerste. Omdat de wereld u na de dood niet meer schaden kan. Het venijn van de vleiende tong kan u aan de andere zijde van het graf niet meer bereiken. De steen des gewelds moge het lichaam doden, maar niets meer.

Ten tweede. Indien het ook mogelijk was, dat een pijl van de wereld de andere zijde van het graf kon bereiken, zo is Jezus opgestaan om u te verdedigen. Zijn eeuwige armen ondersteunen de stervende ziel.

2e. De duivel is in dat uur een machtige vijand. Hij staat bij het sterfbed. Hij kwelt dikwijls, maar kan niet verderven, indien ge u aan Jezus vasthoudt. Christus heeft alle macht in hemel en op aarde, en Hij staat op, om uw ziel te verdedigen. „Zijt niet bevreesd,” zegt Hij, „Ik ben het.”

O, geliefde broeders, houdt u nu vast aan Jezus, indien u Hem in uw stervensuur bij u wilt hebben, en indien u met vertrouwen zult uitroepen: „Heere Jezus, ontvang mijn geest.”

3. Hij staat op, om de stervende ziel te ontvangen. Dit is de grootste troost voor de gelovigen. Het is een zalige gedachte, dat de heilige engelen een gelovige ziel opwachten. Toen Lazarus stierf, droegen de engelen hem in de schoot van Abraham. Maar o! het is nog veel zaliger te weten, dat Jezus op het sterfbed neerziet, en opstaat om de ziel, die Hem liefheeft, te ontvangen. O, geliefden, Hij is dezelfde vriendelijke Heiland in dood en in leven. Iste. Eens leefde u zonder gebed, zonder God, zonder Christus in de

wereld: strekte toen Christus Zijn handen niet gedurig naar u uit? 2e. Eens was u overtuigd van uw zonden; u gevoelde dat u de hel verdiend had en dat God rechtvaardig zou zijn, indien Hij zich niet over uw ziel ontfermde; was Christus toen uw ziel niet nabij, zeggende: „Vrede zij ulieden?” 3e. En verder, u zuchtte onder de macht van de verleiding, en riep tegen de in u wanende zonde: „Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?” Was Christus u toen niet nabij, zeggende: „Mijn genade is u genoeg, Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht?” 4e. Nog eens: u mag nu gebukt gaan onder de last van de aanvechtingen, de laatste vijand is de dood. Dit mag een harde aanval, een donkere vallei zijn. Maar zie op Hem, op Wie Stefanus zag. En zie, Christus staat ter rechterhand Gods, gereed om u tot Zich te nemen. O, zalig sterven, wanneer God met u is, de Geest in u is, en Christus gereed staat om uw ziel te ontvangen! Zie! Hij steekt Zijn handen naar uw ziel uit. Blaas in Zijn handen de geest uit, zeggende: „Heere Jezus, ontvang mijn geest.”

1. Leer dat de dood geen sterven voor de Christen is: „Die in Mij gelooft zal niet sterven.” Het is alleen een overgeven van de ziel in de handen van Christus. Hij kent de waarde, want Hij stierf voor haar.

2. Leer dat het voor de gelovige beter is te sterven dan te leven. Indien Christus opstaat om de ziel te ontvangen, dan gaat de ziel heen om met Jezus te zijn. Met Christus te zijn is zalig te zijn, daarom is het veel beter. O, Christenen, wees gewillig om uit het lichaam uit te wonen en bij de Heere in te wonen. Daar zult u bevrijd zijn van smart en van vervolging; geen vleiende, wrede vrienden meer, geen twijfelingen meer omtrent uw ziel, geen zonde meer in uw hart. „Och, dat mij iemand vleugelen van een duif gaf; ik zou heenvliegen waar ik blijven kon!” (Psalm 55 : 7).

3. Leer hoe vreselijk het is, indien u Jezus niet hebt aangenomen. U moet sterven, en hoe zult u sterven, arme ziel, zonder Christus? Aan wie zult u uw stervende ziel aanbevelen?

1ste. Geen engelen zullen om uw sterfbed de wacht houden, geen vriendelijke armen zullen zich naar u uitstrekken, om uw bange ziel te ontvangen.

2e. U zult geen Christus hebben, Die opstaat om u aan te nemen. U bent nooit gewassen in Zijn bloed, u wilde niet tot Hem komen om het leven te hebben. Hij strekte Zijn armen dikwijls naar u uit, maar u stootte ze van u af, en nu wil Hij nog medelijden met u hebben.

3e. U zult geen God hebben; God zal uw God niet zijn, Hij zal uw Vriend niet zijn, u bent altijd Zijn vijand geweest. Uw hoogmoedig hart wil zich niet met Hem verzoenen, en nu zult u in Hem een vijand vinden. Waar wilt u gaan? U moet sterven. Uw adem moet uitgeblazen worden. De ogen, die heden op mij zien, moeten zich in de dood sluiten; dat hart, dat in uw boezem slaat, moet ophouden te slaan. En wat zult u met uw ziel doen? Aan wie wilt u de arme, naakte, schuldige en bange ziel aanbevelen, waarop Gods toorn rust? Geen van de engelen zal het wagen dezelve onder zijn vleugelen te nemen. Geen rotsen, noch hollen, noch bergen kunnen haar herbergen. Zelfs de hel zal geen schuilplaats zijn voor de toorn van God. Of wees nu wijs: „Bekeer u, bekeer u, waarom zou u sterven?”

4. Leer, indien u vrienden in Christus verloren hebt, over hen vertroost te zijn. Het is waar, zij zijn van u weggegaan, maar denk dat zij het nu veel beter hebben. U staat op om u over hun stervend lichaam heen te buigen, maar de Heere Jezus staat op om hun onsterfelijke ziel te ontvangen. Uw zwakke, maar liefderijke handen waren uitgestrekt om hun sterfbed zacht te maken, maar de almachtige handen van de Zaligmaker spreidden een zachter bed voor hun stervende ziel. Volg hun geloof na, zie op dezelfde Heiland, en wanneer u dan zult sterven, zult u met uw hart of met uw lippen dezelfde zalige woorden stamelen: „*Heere Jezus, ontvang mijn geest.*”

St. Pieterskerk, Dundee, 1837.